

S V M M A
PONTIFICALIVM
ET SYNODALIVM CONSTI-
TUTIONVM, IN LOCOS SEV
TITVLOS COMMVNES
REDACTA.

Operâ & industriâ Ioannis Sottealli
Montiniensis, S. Theologiæ
Licentiati.

LOVANII,
Apud Petrum Zangrium Tiletanum.

ANNO M. D. LXX.

Cum Privilegio Regiæ Maiestatis.

Subsig. FacuWex.

es de la Compe de Jesus de sala

Bibla

REVERENDO IN CHRIS-
TO PATRI, DOMINO ROBERTO
Tieuelin, Abbati Viconiensi, Domino
suo vnicè obseruando

S. P.

TRADVNT NATVRALIVM
rerum scriptores, Reue-
rende in Christo Pater,
aues quasdam desertos
aliarum nidos & oua fo-
uere, iis incubare, pul-
losque excludere : agente nimirum id
diuina prouidentia, vt quod alioqui pe-
riturum erat, aliena cura atque industria
conseruetur. Idem vsu venire videmus
in complurium doctorũ virorum scri-
ptis ac monumentis, vt quæ præclarè ab
iis meditata & veluti concepta sunt, sed
ob præmaturam mortem, aut alium ali-
quem casum nondum progenita, vica-
ria aliorum opera indigeant, quò perfici-
antur, & in lucem edantur. Ex multis
autem quæ hoc sæculo emergunt huius
generis exemplis, vnum extat amici
A 2 cuius-

**SVMMA PONTIFICALIVM
ET SYNODALIVM CONSTITVTIO-
num, in locos seu titulos com-
munes redacta.**

Authore Ioanne Sotteallo Montiniensi.

1. §.

A B B A S.

Abbatem Episcopus, iuxta canones, in mo-
nasterio instituit, atque extra regulam fa-
cta ibi corrigit. 4. Toletani. 50 / 1. Aurelia-
nensis 21. Posterius mutat 1. Lateranen.
sub Gregorio 1.

2. §. Vnde ei subesse iubetur. Chalcedonensis, c. 8. 1. Aure-
lianen. 21 / Trident. Sessio. 5. cap 1.

3. §. Non suscipiens verò Episcopi præcepta remouetur à
communione, donec contumaciam deponat. 2. Aurelian. 21.
Si peccans nolit ab eo corrigi, deducitur ad iudicium Me-
tropolitani, Epauenen 19.

4. §. Eum tamen Episcopus sine confratrum abbatum con-
silio de loco suo non præsumat eijcere. quem autem negli-
gentia eijcit, cum omnium presbyterorum consilio refute-
tur. 2. Turon. 7. Et iuxta concil. Constantiense (ait 3. Late-
ranense. Sessione 9.) nullus prelatatus transferatur inuitus, nisi
iustis efficacibusque rationibus & causis.

5. §. Per præmium Episcopus abbatem non ordinet. 2. Tu-
ron. 7. / seu in sede ponat. Alexander 3. constitutionum sua-
rum partis 1. c. 7 / alioqui honore per præmium obtento ab-
bas careat. Cabilonen 16 / ordinatio talis, vel electio, vel po-
stulatio nulla sit ipso iure, & vt accipiens, ita & dans incurrat
ipso facto sententiam excommunicationis. Martinus PP. 5. sess.
43. concil. Constant.

6. §. Nec nisi qui de ipso est monasterio cuius abbas defun-
ctus est, & quem concors fratrum societas elegerit. 1. Late-
ranen. sub Gregorio. 1. PP. / Si aptam inter se personam inue-
nire nequeant, solerter sibi de alijs monasterijs eligant ordi-
nandum, 1. Lateranen. / 1. Cabilonen. 12. dicitur. Si quilibet

sess. 6. cap. 14. & sess. 14. cano. 2. / ex Hieron. in epistola ad Demetriadē, quæ incipit: Inter omnes; & Tertul. lib. de pœnit.

Pœnitentiam post lapsum longe aliam esse à baptismali. ibidem, & sess. 14. cap. 2. & 8. Optima pœnitentia noua vita, damnatur in concil. Trident. sess. 14. cano. 13. & cap. 8.

Minister huius sacramenti, est solus episcopus vel sacerdos, conc. Florent. in decreto Armenorum. Conc. Triden. sess. 14. cap. 6. & cano. 10.

Pœnitentiæ sacramentum à Christo institutū: syno. Trid. sess. 14. cap. 1. Pœnitentia nunquam non necessaria fuit ad remissionem peccatorum impetrandam, ibidem.

Forma sacramenti pœnitentiæ. Ego te absoluo, &c. Materia verò pœnitentis actus, contritio, confessio, satisfactio: Conc. Tridēt. sess. 14. cap. 3. Conc. Florent. in decreto Armenis dato.

Effectus huius sacramenti, est remissio peccatorum, & reconciliatio cum Deo. ibidem.

Pœnitentia non modò ex grauioribus, sed etiam ex leuioribus commissis geritur. Innocentius PP. 1. cap. 7. epist. 1.

Pœnitentiam imponēs attendere debet, &c. Alexander PP. 3. part. 35. c. 1.

2 Quæ autem de grauioribus geritur peccatis, ea duplex est, priuata & publica seu solennis.

3 Subijciuntur verò publicæ pœnitentiæ non quicumque grauius deliquerint, sed qui publicè peccarint. 4. Toleta. 53. / c. 26. Arelaten. sub Carolo magno. / Rhemen. 31. / Ticinensis synodus. De eodem Concil. Trident. sess. 24. cap. 8. reformat.

De Pœnitentiario in Cathedralibus ecclesijs. Trid. ibidem.

Et quia oculatim noscebantur quotquot erant huiusmodi pœnitentiæ subditi, non autem qui absconsè pœnitentiam agebant: hinc vulgari appellatione, quasi soli, appellabantur pœnitentes. Pœnitentem dicimus (inquit 1. Toletanum c. 2.) qui post baptismum aut pro homicidio, aut pro diuersis criminibus, grauissimisque peccatis publicam pœnitentiã gerit.

4 Publicæ ac solennis huius pœnitentiæ conditiones ac qualitates ex varijs canonibus colligere licet. Conciliū Agathēse cap. 15. Pœnitentes (inquit) tempore quo pœnitentiã petunt, impositionem manuum & cilicium super caput à sacerdote (sicut vbique constitutum est) consequantur. si autem comas non deposuerint, aut vestimenta nō mutauerint, abijciantur. / Idipsum insinuant. 3. Toleta. c. 12. / 4. Toleta. 54. / 6. Tolet 7. / Epist. cleri Romani ad Cypr. to. 1. conc. Pulsent sanè fores, &c.

